

Spørgsmaal her i Tinget, efter at der om denne Sag, i Tilknytning i hvert Tilfælde til Lovforslag, har været Tavshed i den danske Rigsdag i et Par Menneskealdre, og videre: »Ogsaa jeg er af den Opfattelse, at gennem hele vort sociale Lovsystems stykkevise Tilblivelse og gennem den afgørende Indflydelse paa de fleste og de betydningsfuldeste Omraader, som den vederlagsfri offentlige Hjælp har, er utvivlsomt i ikke ringe Grad Selvhjælpsvillien blevet afsvækket; om man ad den Vej, som man her peger paa, kan gøre sig Haab om at genrejse den i det Omfang, som de ærede Forslagsstillere aabenbart mener, vilde jeg dog anse for i nogen Maade tvivlsomt.« Ministeren nævnte derefter, at Regeringen paa et tidligere Tidspunkt havde tænkt at fremsætte Forslag, men var vejet tilbage derfra, navnlig af Hensyn til de finansielle Vanskeligheder ved under de nuværende Forhold at gennemføre Sagen. Ministeren paaviste nærmere Konsekvenserne af Lovforslaget og udtalte bl. a.: »jeg tror, at for at naa til en Nyordning paa dette vigtige Omraade, for at naa fra den vederlagsfri Forsørgelse over til en Folkeforsikring, saa maa i et Forslag som det her foreliggende meget væsentlige, meget dybtgaaende og ogsaa principielle Ændringer foretages. Men jeg siger, hvad man end gør, hvorledes man end tilrettelægger denne Sag, saa staaer det uvægerligt fast, at i en Aarrække vil Byrden af Præmiebetalingen være at lægge til Byrderne af en praktisk talt uændret Aldersrente, enten man saa giver den det ene eller det andet Navn. Spørgsmaalet er saa blot: Kan denne Byrde bæres? Skulde den kunne bæres i det Omfang, som ærede Medlemmer her vil tilvejebringe, saa maa efter min Mening Tiderne væsentlig ændre sig og Bæreevnen væsentlig øges.« — — — »Derfor tror jeg, det vil være saare ønskeligt at naa frem under en eller anden Form til Supplering af og maaske ogsaa delvis Erstatning for Aldersrente, men jeg tror blot ikke, det lader sig gøre i det Omfang eller paa den Maade, som der her er stillet Forslag om. Jeg tror ikke, man kan naa videre, som sagt, end til en Supplering og maaske til en delvis Erstatning, saaledes at de to Systemer ligesom skydes ind i hinanden.« Ministeren sluttede med at sige: »Folkeforsikringsforslag vil, som sagt, altid betyde nye og saare tunge Byrder, men det gaar ikke an at paalægge dem i en saare trang Tid.« Ordføreren for Forslagsstillerne bad i sin derefter følgende Replik Ministeren om at udtale sig mere bestemt om sin Stilling, »for at vi kan faa Klarhed over, hvorvidt han er Tilhænger af de Principper, der er nedfældet i de Lovforslag, jeg har forelagt, eller ej. Om selve Enkelthederne og Udarbejdelsen kunde vi saa nok blive enige, saafremt den højtærede Indenrigsminister har den gode Villie; men derover